

**Логотип Другої міжнародної науково-практичної конференції
“Діаспора як чинник утвердження держави Україна у міжнародній спільноті.
Українська діаспора у світовій цивілізації”**

Христина Крамарчук, кандидат архітектури

Композиція емблеми з трьох колосків має власну назву „Цар-колос”.

В емблемі „Цар-колос” три різних, але визначальних типів збіжжя нашої землі, які є символом об’єднання історико-етнографічних осередків України (у волинян „білим” збіжжям є пшениця, у бойків біле збіжжя – це овес, для північно-східного Полісся визначальним у побуті є жито). Ідея емблеми „Цар-колос” перегукується з баченням художницею К.Білокур Цар-колоса, як трьох колосків різного збіжжя: жито, пшениця, овес у картині „Цар-колос” (1949 р.).

У цій емблемі закладено дві першооснови світобуття:

1. Принцип сотворення світу: „Цар-колос” смислово відображає у собі Найвисше Єство і його проявлені іпостасі: а) у конструктивній схемі втілено жіночу персоніфікацію теократичного принципу Софії (Берегиня-Діва-Оранта-Покрова-Софія (Премудрість)).
2. Принцип спасення світу і вічного життя розуміється через збіжжя-хліб, які в українській культурі постають як всеживий предок народу та Христос-Спаситель.

У стародавніх колядках „яра пшениця” – це „проскуронька”, яка служить символічним відповідником тіла Бога, що дає життя Вічне, „озиме жито” – це чорний, щоденний насущний хліб дочасного життя, „зелена трава” (в даному випадку овес) – їжа для худібки. Отже, головним центральним колосом постає пшениця як ритуальна страва – їжа Вічного життя (кутя, бабка (паска), проскурка-причастя). Пшениця через статичність – піст як Вічну цінність в композиції об’єднує два колосся жита та вівса (наш насущний хліб: для людини і худібки), які зображені в динаміці-боротьби за життя у цьому світі.

Виділений жовтим кольором склад „Ра” – в слові УкРАїна є символічним відповідником сонця-сйва-світла і відображає етико-моральні настанови українця, як Правда, Радість, Рай.

Національна кольористика емблеми має психологічну дію на формування етико-моральної налаштованості людини. Синій – колір духовний, піднесений, мрійливий, який пробуджує етико-моральні якості: Божественної і небесної Премудрості і благодаті, піднесеність розуму над земними речами. Жовтувато-золотистий колір вчувається як теплий, благородний, добрий і постає символом небесного сйва, Божого благословіння, царства добра, як безцінного дару Бога людині.

Художня стилізація збіжжя викликає у спостерігача ряд смислових асоціацій. У трьох типах збіжжя втілена ідея поєднання культури хліборобської і пастушої. Стилiзація вiвса у трикутники може трактуватися як „верхи”-хати у Карпатах та пастуші курені у центрально-пiвденнiй Укpaїни. У динамiчнiй композицiї стилiзованого колоска жита з вусиками впiзнається вервичка журавлiв-лелек. Три колоски проростають з пагорбiв, якi стилiзованi пiд архаїчне зображення Берегинi-Матерi-Слави – символу духовної невмирущості нашого народу.